

Experiment I

Ročník IV. Číslo I

Šk. rok 2022/2023

Prvá stužková slávnosť v CSOŠ Máme školský parlament!

NAVŽDY SA ZACHOVÁ...

Ako správne recyklovať mobil?

Vážení čitatelia!

Pred štyrmi rokmi sa v životoch mnohých z nás uskutočnila veľká zmena. Študenti zmenili školu a pedagógovia pracovisko... všetci sme sa ocitli v novom prostredí, tvárou v tvár novým ľuďom. Všetko známe, zaužívané, zabehnuté bolo zrazu preč. Bolo to ťažké, ale nevzdali sme to. Postupne sme si v novej škole vytvorili domáce, priam rodinné prostredie, ktoré tu funguje dodnes. Tvoríme jeden školský kolektív, jednu posádku, ktorá sa smelo plaví vpred.

V tomto školskom roku nastala ešte jedna zmena – novou šéfredaktorkou som sa stala ja - Sára Mináriková. Už tretí rok som hrdou žiačkou CSOŠ sv. Terézie z Lisieux, a zároveň členkou školského parlamentu. Medzi moje hobby patrí najmä čítanie kníh, som veľký nadšenec dejín, najmä slovenských.

Články, ktoré vám predkladáme v tomto čísle sú opäť rôznorodého charakteru – kreatívne, zábavné, akčné ... Spoznajte naše úspechy, túžby, názory, inšpirujte sa našimi nápadiami! Prežite dobrodružstvo v našich skutočných i fiktívnych príbehoch. Začítajte sa a staňte sa jedným z nás!

Sára Mináriková, 3.A
(šéfredaktorka)

KALENDÁRIUM ...

SEPTEMBER

5. 9. sme slávnostnou svätou omšou otvorili nový školský rok. Privítali sme medzi sebou nových študentov i pedagógov, začali sme výučbu v oboch štvorročných odboroch - sociálno-výchovný pracovník aj vychovávateľsko-opatrovateľská činnosť.

13.-14. 9.

sa uskutočnilo účelové cvičenie v okolí vodnej nádrže Prusy a v školských priestoroch. Súčasťou

cvičenia bol branný pretek, počas ktorého sme na jednotlivých stanovištiach preverili študentov v zručnosti (viazanie uzlov, hod granátom, hod na cieľ), v zdatnosti (beh) a vo vedomostiach (hasiaca technika, topografické značky). Zároveň si vypočuli prednášku s názornými ukážkami vedenú pracovníkmi Červeného kríža.

22. 9. sme sa vybrali na exkurziu do Hornonitrianskeho múzea v Prievidzi, viac na s. 4,

23. 9. sme sa tradične zapojili do celoslovenskej zbierky Biela pastelka, ktorej podstatou je vyzbierať financie na pomoc slabozrakým a nevidiacim občanom Slovenska. V spolupráci s p. Danielovou z Únie nevidiacich... sme vyslali do terénu 4 dobrovoľníčky: Annu Máriu a Alexandru zo 4. A, Karolínu a

Alexandru z 3.A. Napriek neľahkej úlohe - motivovať v dnešnej dobe okoloidúcich k príspevku, svoju úlohu výborne zvládli.

21. 9. sa študenti 4.A vybrali do Trenčína, aby na prezentácii vysokých škôl považovali čo ďalej. Jednotlivé VŠ predstavili svoje odbory formou individuálnych konzultácií aj prednášok. Po tzv. pandemickom období sa Roadshow v Trenčíne stretla sa s pozitívnym ohlasom.

23. 9. sme sa započúvali do online koncertu, viac na s. 15,

28. 9. sa konal deň mlieka a zdravej výživy, ktorý má u nás už štvorročnú tradíciu. Obetaví žiaci pomohli pri krájaní, natieraní a servírovaní sponzorských produktov firmy Milsy - pochutili sme si na jogurtoch, korbáčikoch, jednohubkách s nátierkovým maslom..., viac na s. 5,

alebo PESTRÝ ŽIVOT ŠTUDENTSKÝ

28. 9. sme sa zúčastnili 15. ročníka krajskej športovo-vedomostnej súťaže **Župná kalokagatia**, viac na s. 7
O K T Ó B E R

6. 10. sa naše dievčatá spolu s lektorkou opäť (po roku) ponorili do sveta **micro:bit-u** a vyskúšali si základy programovania, viac na s. 15,
18. 10. sme sa pripojili k výzve **Medzinárodnej pápežskej nadácie ACN** – Pomoc trpiacej Cirkvi a spoločne sme sa v školskej kaplnke modlili ruženec za pokoj a jednotu na celom svete.

NOVEMBER

9. 11. si naši študenti súťažne zahrali **stolný tenis**, v súťaži **SŠ** sa

umiestnili na 3. mieste!

Stolnotenisové družstvo tvorili: **Kristián Kulašiak** a **Adrián Sedláček** z I.A, **Zdenko Rusnák**

zo 4.A. Chlapci si hru užili, bolo vidieť zaujímavé výmeny a radosť, ktorá ide ruka v ruke so športom.

10. 11. zabojovali naše študentky v **stolnom tenise** a v **okresnom kole obsadili 2. miesto!** Reprezentovali nás: **Chiara Hodulová** (I.A), **Lucia Striežencová** (2.A), **Monika Pajtinková**, (3.A) a **Alexandra Mat'asová** (4.A).

14. 11. nás uchvátilo **divadelné predstavenie** o významnej osobe našich dejín – **Alexandrovi Dubčekovi**, viac na s. 10,

16. 11. sme sa venovali celkom

netradičnej činnosti – **príprave koktailov**, viac na s. 7,

25. 11. sme sa konečne dočkali prvej stužkovej, viac na s. 6

30. 11. si naši študenti zmerali sily v **Olympiáde v anglickom jazyku**, úspešnými riešiteľmi boli: **Petra Mitričová** a **Aleš Talian** (I.A), **Sabína Valaštinová** (2.A), **Alexandra Karmanová** a **Viktória Ježíková** (3.A), **Zdenko Rusnák**, **Miriama Čeňanská** a **Rebeka Chudá** (4.A).

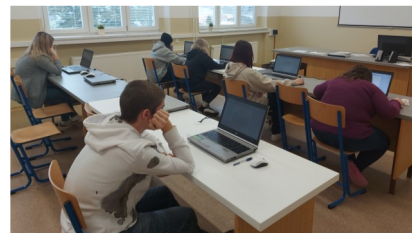
úspešnými riešiteľmi boli: **Petra Mitričová** a **Aleš Talian** (I.A), **Sabína Valaštinová** (2.A), **Alexandra Karmanová** a **Viktória Ježíková** (3.A), **Zdenko Rusnák**, **Miriama Čeňanská** a **Rebeka Chudá** (4.A).

DECEMBER

1. 12. sme spolu s pani **Natáliou Šťastnou** a jej kolegom z **Kancelárie Európskeho parlamentu** na Slovensku diskutovali o problematike EÚ, viac na s. 13

1. 12. sme sa zapojili do celoslovenskej kampane **Červené stužky**, viac na s. 5,

9. 12. sme uskutočnili školské **kolo Olympiády zo slovenského jazyka**, **úspešným riešiteľom sa stal Aleš Talian z I.A**,

13. 12. súťažilo 10 dievčat z I. a 3. ročníka v **Olympiáde kritického myslenia**, viac na s. 18,

19. 12. sa prváci a druháci vybrali do **Ateliéru Hlavina**, kde ich lektorka **Viera Žáková** previedla aktuálnou výstavou zobrazujúcou rôzne formy výtvarného umenia,

20. 12. porozprávala **Karin Mikušová** našim študentom o **možnostiach štúdia v zahraničí**, viac na s. 13.

Rebeka Chudá (foto dole - prvá sprava) postúpila do **okresného kola!**

Na Hornej Nitre...

Tento región tvoria okresy Prievidza, Partizánske, Bánovce nad Bebravou a Topoľčany. Osou regiónu je rieka Nitra, ktorá tu aj pramení a priberá Handlovku a Nitricu. Naše kroky smerovali do Prievidze a do Novák a toto sme tam objavili...

Deň európskeho kultúrneho dedičstva sme strávili v Hornonitrianskom múzeu v Prievidzi. Začali sme prírodovednou zbierkou „**Minerály – majstri tvarov a farieb**“ a strávili sme toho oveľa viac :-). Lektorka – p. Keratová neúnavne precvičovala naše mozgové závitky unikátnymi hornín a minerálov (nielen) zo Slovenska. Napokon sme priznali, že niečo si predsa len zo ZŠ pamätáme a najmä, že sme ich už videli v našich domácnostiach (soľ, síra - zápalky, grafit - tuha). Ďalšie sústo nám predložila pani archeologička snažiac sa priblížiť nám najstaršie dejiny. A čím my – Slováci môžeme ohúriť Európu? Predsa

našími tradíciami, tradičným odevom – krojom i rozvojom remeselnej výroby. Tieto artefakty patria viackrát do minulosti, ale práve preto by sme na ne nemali zabúdať.

Poučení sme vykračovali do **Piaristického kostola Najsv. Trojice** (obdobie baroka), okrem prehliadky jednododového interiéru sme mali možnosť nakuknúť do podzemných priestorov, ktoré kedysi slúžili na pochovávanie členov rehole. Inak piaristi sú rehoľa, ktorá sa venuje výchove a vzdelávaniu detí a mládeže, na tento účel

zriadili školu nielen v Prievidzi, ale aj v Nitre a Trenčíne.

Exkurziu sme zakončili v **Technickom Moto múzeu**, ktorého zbierky obsahujú rôznorodé exponáty: automobily, motocykle, hasičskú techniku, športové náradie, ale aj staré hračky, elektrospotrebiče a množstvo ďalších predmetov pripomínajúcich dobu socializmu. A nech bola akákoľvek pri pohľade na „staré známe“ hračky, hry a iné vecičky sa každý pousmeje. red.

SÚŤAŽ! Poznáte predmety na fotografiách? Odpovedzte na otázky a vyhrajte sladkú odmenu!

1. Načo slúžil predmet na prvej fotografii? 2. Ako sa nazýva exponát z druhej fotografie? 3. V ktorej oblasti používali predmety zobrazené na tretej fotografii? 4. Pre koho slúžil stroj na štvrtej fotografii?

Odpovede odovzdajte šéfredaktorky časopisu do 25. 2. 2023

„Mliečna škola“

V jeden septembrový štvrtok sa na pôde našej školy konal Deň mlieka.

Hneď ráno som zacítila lahodnú vôňu z horného poschodia. S radosťou som sa pridala k spolužiачkam pripravujúcim obložené chlebíky. Druháčky zatiaľ aranžovali jogurty a ďalšie „potrebné veci“ na náš mliečny deň. Stali sa z nich úžasné dekoratérky.

Keď prišiel čas prestávky, všetci sme sa presunuli na horné poschodie. Pozorne sme počúvali odborný výklad o zdravej výžive a o mlieku, ktoré je dôležité aj pre mňa, hoci som už dospelá. Dozvedela som sa veľa nových informácií o mlieku aj o spracovaní mliečnych výrobkov. Už som sa nevedela dočkať, kedy konečne ochutnám tie vynikajúce bánovské kor-

báčky. Zaujímavou informáciou pre mňa bolo, že by sme mali každý deň vypiť aspoň 1 pohár mlieka. Už keď som bola malá, som veľmi obľubovala mlieko a aj teraz ho mám veľmi rada. V mlieku sa nachádza laktóza - mliečny cukor, z ktorého získavame energiu pre život aj pre rast kostí. V kravskom mlieku nie je podstatný len vápnik, ale hovorí sa, že ak by sa stalo, že vypijeme jed a nemáme po ruke nič na záchranu, stačí vypiť mlieko a nielen smäd bude zažehnaný. Je pravdou, že veľa ľudí nahrádza kravské mlieko rastlinným. Osobne si myslím, že rastlinné mlieko nie je také zdravé, pretože neobsahuje živú mikroflóru a nemá stopy po živočíšnom produkte. Ešte spomeniem kozie mlieko, ktoré pomáha pacientom s rakovinou

a pretože ho je málo, je také vzácné.

Deň mlieka bol veľkým prínosom pre všetkých študentov :-)

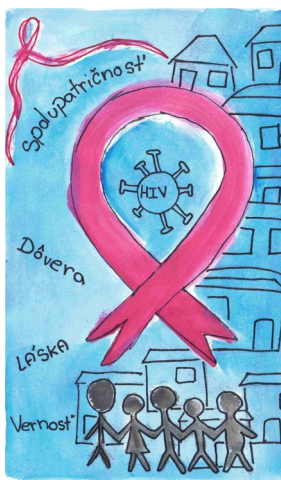
Terézia Dzuríková, 4.A

„Živá stužka“

1. december – Svetový deň boja proti AIDS sme si pripomenuli pripnutím červenej stužky, zároveň sme spoločne vytvorili jednu "živú stužku".

Tejto akcii predchádzala výtvarná súťaž a práca s odbornými informáciami. So štvrtákmi sme tvorili prezentácie o víruse HIV a chorobe AIDS, pričom najvýstižnejšiu z nich všetkým študentom prezentovala M. Čerňanská. Následne sa prváci, druháci aj tretiaci zapojili do výtvarnej súťaže - do celoslovenského kola sme zaslali diela študentiek: Márie Vavrovej z 3.A (grafika), Viktórie Virágovej z 2.A (malba) a Andrey Bližnákovej z 2.A (koláž). Upriamením pozornosti na červenú stužku sme sa snažili vzbudiť u študentov solidaritu s chorými, ale aj upozorniť ich na mravný život a na vyznávanie hodnôt v partnerskom vzťahu (láska, vernosť, dôvera...).

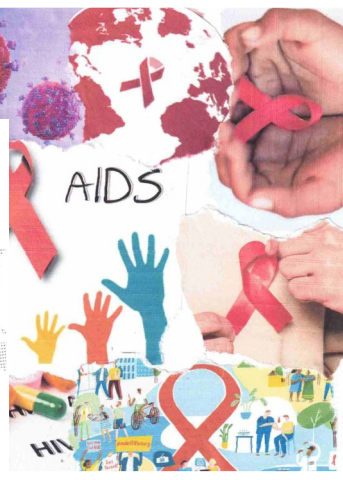
red.

V. Virágová

M. Vavrová

A. Bližnáková

Navždy sa zachová...

Študenti 4. A a pedagógovia

Dňa 25.11. 2022 sa na našej škole uskutočnila prvá stužková slávnosť.

Ako dobre vieme, stužková stojí (nielen) študentov veľa úsilia a námahy. Ani naša trieda nebola výnimkou – začali sme sa pripravovať: dohodli sme si dátum, vyriešili sme veci ako jedlo, stužky, šerpy atď. Pustili sme sa do príprav programu, nástupu a postupného lepenia puzzle kúskov, aby sme dosiahli našu vysnívanú stužkovú.

Po ťažkých prípravách nastal náš večer slávy a prechod z detského sveta do veľkého sveta dospelákov. Začiatok večera sme odštartovali omšou s príjemnou rodinnou atmosférou. Po omši sme sa presunuli na veľké otvore-

nie večera, na ktorom sme tak tvrdo pracovali. V oficiálnej časti stužkovej sme počuli veľa krásnych a povzbudzujúcich slov od našich učiteľov a rodičov, tieto slová nás mali posunúť k úspešnej maturite aj v osobnom živote. Tieto slová v nás i v našich rodičoch vyvolali slzy šťastia i smútku. Bolo treba odľahčiť atmosféru, a tak prišiel na rad program, ktorý sa nám podarilo spraviť v krátkom časovom úseku (na našu triedu celkom obdivuhodné). Boli sme v tom momente veľmi nervózni - či náš program niekoho nepobúri - opak bol pravdou! Podľa smiechu publika odhadujem, že sa im náš program veľmi páčil (fotografie dole). Chvály naň počúvame dodnes.

spolužiaci napísali. Popri čítaní sme od našej triednej dostali malé a chutné tortičky s menami, a aby našim rodičom a učiteľom nebolo ľúto, spolužiačka Tereza Paulechová dala upiecť veľkolepú trojposchodovú tortu, ktorá nielen že vyzerala výborne, ale ešte lepšie chutila!

Prišiel aj čas tomboly s krásnymi cenami, ktoré sa rozдали veľmi rýchlo. Ani sme nevedeli ako a rozprúdila sa voľná zábava, všetci sa fantasticky zabavili. Nezáležalo na tom, či sme pred stužkovou mali nejaké menšie nehody, v ten večer sme ich zahodili za hlavu a všetci sme sa spojili ako jeden silný kolektív. Naša stužková bola perfektná! Anna Mária Jeřábková

„Župná kalokagatia“

Žiaci našej školy sa dňa 28. 9. 2022 zúčastnili 15. ročníka krajskej športovo-vedomostnej súťaže. Organizátorom podujatia je Krajské CVČ v Trenčíne v spolupráci s TSK.

Súťažili päťčlenné zmiešané družstvá žiakov SŠ s pôsobnosťou v TSK. Našu školu reprezentovali (foto zľava): Karolína Kopecká z 3.A, Klaudia Robotová z 2.A, Adrián Sedláček, Martin Václavík a Zuzana Matejková, z 1.A. Na trati dlhjej 3 kilometre bolo vytýčených 6 kontrolných stanovišť, na ktorých súťažiaci odpovedali na otázky z oblasti zdravotníctva, geografie, topografie, práva, ekonomiky, histórie, športu, dopravy, civilnej ochrany a anglického jazy-

ka. Ich športové zdatnosti preveril nielen beh cez Lesopark Brezina, ale aj rúčkovanie na lane, streľba zo vzduchovky a hod granátom. Meralo sa celkový čas, za ktorý sa podarilo družstvám trať odbehnúť a k času sa pripočítavali trestné minúty za nesprávne zodpovedanú otázku alebo netrafený terč vzduchovkou a granátom. Naši repre-

zentanti mali dobre zabehnutý čas, ale aj viac trestných minút za netrafené terče zo vzduchovky. Celkové hodnotenie im stačilo na 11. umiestnenie zo 16 družstiev.

p. uč. Murínová

Koktejlový deň

Jeden deň v mesiaci november sa niesol v koktailovom duchu. Študenti 1.-4. ročníka si pripravili rôzne zaujímavé ingrediencie a dekorácie na prípravu nápojov podľa vlastného výberu.

Ale to nebolo všetko! Nestačilo iba namiešať jedinečné chuťové kombinácie! Originálny nápoj musel mať aj originálny názov. Pri tejto akcii sme zažili veľa zábavy, najmä pri sledovaní poroty, ktorá nápoje ochutnávala. Tá hodnotila už spomínaný názov, výzor a chuť. Nie každý nápoj ulahodil chuťovým bunkám poroty, ale jedna vec je istá – všetky boli originálne! Víťazstvo si napokon „namiešali“ štvrtáčky – ich výhrou bola konzumácia všetkých ostatných nápojov.

Bianka Hýlllová, 1.A

← Tretiaci miešajú koktejl

Porota nestráca dobrú náladu

Zľava: p. ekonómka, p. personalistka, p. riaditeľka, p. uč. Kmotorková

Milí študenti, rodičia, pedagógovia!

Ak máte doma staré mobily alebo batérie, príp. drobný elektroodpad, doneste ich do školy! Tento odpad zbierame do špeciálnych zberných nádob, ktoré sa nachádzajú na medziposchodí, môžete do nich prispievať počas celého roka. Pomôžte nám nazbierať čo najviac bodov v rámci projektu RECYKLOHRY! Minulý školský rok sme za vyzbierané body kúpili sadu perkusných trubíc – bomwhakers, ktorú využívame na metodike edukačných činností a na metodike hudobnej výchovy.

Ďakujeme!

Zoznámte sa, prosím :-)

Učiteľský kolektív opäť posilnila nová tvár!

Vždy jej na tvári žiari milý úsmev, je maximálne ústretová a ochotná pomôcť - p. uč. Ines Muráriková. Na našej škole učí odborné predmety - stretávame sa s ňou na hodinách sociológie, metód sociálnej práce, metodiky edukačných činností, špeciálnej pedagogiky...

Prezradíte nám, kde ste študovali? Vyštudovala som odbor sociálne služby a poradenstvo na Univerzite Sv. Cyrila a Metoda v Trnave, hneď po skončení vysokej školy som sa prihlásila na doplnujúce pedagogické štúdium.

Viem, že pred príchodom na našu školu ste pracovali v Arche aj v školskej družine. Tak pre porovnanie - ktorá práca bola pre Vás lepšia a ľahšia? Pre mňa bola určite lepšia aj ľahšia práca v Domove sociálnych služieb Archa, pracovala som tam na pozícii sociálny pracovník. Veľmi ma bavilo a naplňalo tvoriť pre klientov program, aktivity. Bola to síce náročná práca, ktorá si vyžadovala veľa trpezlivosti a akceptácie inakosti, no zároveň krásna. Každý zamestnanec, ktorý pracuje s mentálne postihnutými ľuďmi musí myslieť v prvom rade na to, že je tam pre klienta a je veľmi potrebné, aby ho akceptoval takého, aký je. Klient cíti, keď ho má niekto naozaj a úprimne rád. Veľmi sa mi páčilo, že v Arche som mala spätnú väzbu od klientov, bol to pre mňa naozaj príjemný pocit vidieť na tvárach klientov úsmev počas aktivity, ktorú som pre nich vytvorila.

Ako ste sa dostali k učiteľstvu na našej škole? Na začiatku leta som si všimla na internete

ponuku na pozíciu učiteľa odborných predmetov, povedala som si, že som tie predmety mala aj ja sama na strednej škole, sociálna práca je mi veľmi blízka. Som rada, že som spravila to rozhodnutie a prijala toto miesto, pretože táto práca ma baví a naplňa.

Páči sa Vám prístup študentov na vyučovaní? Ako pozitívne hodnotím, že študenti so mnou počas hodiny komunikujú, zapájajú sa do vyučovacieho procesu.

Ako by ste ešte motivovali žiakov, aby sa viac učili? V študentoch našej školy vidím potenciál, každý z nich má dar a talent na niečo iné... Snažím sa ich motivovať slovami, že dobré známky a vzdelanie sú prostriedkom k ich vysnívanej práci. Dobré známky môžu byť cesta k ich cieľom či snom, ktoré má každý jeden z nich.

Ako by ste ešte motivovali žiakov, aby sa viac učili? V študentoch našej školy vidím potenciál, každý z nich má dar a talent na niečo iné... Snažím sa ich motivovať slovami, že dobré známky a vzdelanie sú prostriedkom k ich vysnívanej práci. Dobré známky môžu byť cesta k ich cieľom či snom, ktoré má každý jeden z nich.

Aký máte vzťah s ostatnými vyučujúcimi? Vzťah s ostatnými vyučujúcimi mám veľmi dobrý. Teším sa, že sme ozaj veľmi dobrý kolektív, s radosťou sa chodí do práce, keď je na pracovisku dobrá nálada a pozitívna atmosféra.

Ako najradšej trávite voľný čas? Voľný čas trávim napríklad sledovaním dobrého filmu, rada pečiem palacinky alebo trávim čas s mojím psíkom, rada sledujem módne trendy a všetko, čo sa módy týka.

p. uč. Ines Muráriková

Aké sú Vaše koníčky? Medzi moje koníčky patrí spoznávanie nových miest, mojou veľkou srdcovkou sú zámky, umelecký zážitok vo mne vyvolá napríklad muzikál v divadle, no veľmi rada si pozriem aj dobrý film v kine.

Porozprávate nám o sebe ešte niečo? Napr. Aké je Vaše obľúbené jedlo, farba, destinácia... Medzi moje obľúbené jedlá patria napríklad šúlance, palacinky, ale aj bravčová krkovička : -) Moja obľúbená farba je hlavne ružová farba, no mám rada aj červenú či bielu. Čo sa týka destinácie, rada by som navštívila Grécko, Londýn, no mojím veľkým snom je New York.

Veľmi pekne ďakujem za rozhovor a čas, ktorý ste nám venovali...

Prajem Vám, aby sa Vám vo Vašej práci darilo a nech máte stále lepších a šikovnejších študentov!

Terézia Dzuríková, 4.A

Aj CSOŠ už má svoj parlament

Školský parlament a jeho členky sú veľkým prínosom pre školu, žiakov a učiteľov. Na pôde CSOŠ sv. Terézie z Lisieux oficiálne vznikol 25. novembra 2022.

Členmi ŠP sú: Mgr. Kristína Mujkošová (koordinátorka a zástupkyňa pedagógov), Andrea Bližňáková z 2.A (predsedníčka), Lucia Striežencová z 2.A (1. podpredsedníčka), Karolína Kopecská z 3.A (2. podpredsedníčka), Sára Mináriková z 3.A (účtovníčka), Alexandra Karmanová z 3.A a Barbora Turčeková z 1.A.

Na schôdzi členovia ŠP spoločne spísali svoje nápady a vytvorili akčný plán na školský rok 2022/23, z ktorého sa zatiaľ podarilo uskutočniť 4 akcie - „nápady a sviatky“.

V októbri preverili kreativitu študentov a vyučujúcich „**Dňom bez tašiek**“, tzn. každý žiak a učiteľ si mal doniesť potrebné pomôcky na bežný deň v hocičom inom len nie v klasickej školskej taške alebo kabelke. Najkreatívnejší sa napokon ukázal štvrták Zdeno, ktorý si od mladšieho súrodenca požičal detský fúrik. Oplatilo sa – získal poukážku do cukrárne ELLIS. Odmenený bol aj nápad Sabíny Valaštínovej z 2.A.

V novembri sa miešali **drinky**. Každá trieda (aj s pomocou vyučujúcich) mala za úlohu namiešať čo najlepší drink. Študenti opäť nesklamali a kreatívne sa s úlohou popasovali. Výhra patrila štvrtákovi!

Predvianočný čas sme si v našej škole spríjemnili **via-**

nočnými trhmi a ochutnávkou vianočného punču, ktorý podávali členky ŠP. Pani učiteľka Kasalová piekla sladké oblátky (s medom), štvrtáčky Anna a Terka podávali čerstvé wafle s jahodovým džemom alebo s nutellou, neskôr sa ako presvedčivý predajca osvedčil Zdenko. Zástupcovia jednotlivých tried vytvorili svoje stánky s vlastnoručne vyrobenými výrobkami alebo chutným vianočným pečivom. O hudobný zážitok sa postarali Klára Košťálová (1.A) a Terka Dzuríková (4. A). Popri predaji a ochutnávke sa naskytla tiež možnosť vyskúšať si pečenie oblátok... **Keďže šlo o benefičnú akciu, výťažok bol použitý na nákup každodenných potrieb pre jednu mladú rodinku.** Bol to krásny čas strávený v kruhu našich najbližších školských priateľov!

Novinkou, ktorú zaviedol ŠP, bol týždeň v duchu **farebnej osvet**y. V priebehu piatich dní sme v oblečení vystriedali niekoľko farieb, pričom každá z nich niesla nejaké posolstvo. (Viac sa dočítate na poslednej strane.)

V najbližšom čase nás napr. vo februári čakajú **Fašiangy - deň masiek**, tento „sviatok“ sa na našej škole konal aj minulý školský rok a medzi všetkými si získal veľkú popularitu. Tešíme sa na ďalšie a ďalšie „sviatky“.

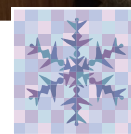
Veríme, že to, čo robíme, nerobíme nadarmo! Všetko má svoj význam!

Sára Mináriková, 3.A

Dáte si oblátku?

Vypočujte si koledy :-)

Hm, vyzerá to chutne!

Ako idú kšefty? Výborne!

Ako vzniká divadlo ...

14.11. sa nám naskytla jedinečná príležitosť pripomenúť si udalosti 17. novembra prostredníctvom divadelného predstavenia Nádej Dubček. Po predstavení sme neváhali a položili pár otázok producentke a koordinátorky súboru Mgr. Zuzane Mišákovej, DIS.art

Pani Mišáková, dozvedeli sme sa, že ste riaditeľkou Mestského divadla v Trenčíne. Mohli by ste nám ho v skratke predstaviť?

Nezávislú profesionálnu scénu Mestské divadlo Trenčín - MDT, o. z. tvorí 35 stálych umelcov, ktorí ročne pripravujú jednu až tri premiéry a uvedú cca 100 predstavení pre viac ako 20 000 divákov. Už 22 sezón prinášame tematicky a žánrovo rôznorodé predstavenia, vytvorili sme 43 celovečerných inscenácií, participujeme na kultúrno-vzdelávacospoločenských podujatiach. Repertoár divadla tvorí slovenská i svetová klasika, no do popredia sa dostáva pôvodná autorská tvorba. Ponúkame aj rodinné a detské predstavenia, ale aj prácu s mladým publikom vo forme seminárov...

Hra Nádej Dubček nás oslovila nielen aktuálnou témou, ale aj jej spracovaním a hereckými výkonmi. Mohli by ste nám priblížiť, ako proces tvorby prebiehal v zákulisí?

Pred samotným vznikom divadelnej inscenácie musel vzniknúť text, ktorý je pôvodným textom. Práca na ňom trvala zhruba rok: bolo treba naštudovať historické fakty, pozrieť si

množstvo dokumentov, konzultovať s odborníkmi ... Samotné písanie zabralo približne dva týždne. Keď bol hotový, sadli sme si v najužšom kruhu: ja ako autor a kreatívny producent, koordinátorka súboru, ďalej režisérka inscenácie a autorka hudby. Neskôr sa pridala scénografka, herci nastupujú až v skúšobnom procese, ktorý trvá približne tri mesiace.

Ako sa zrodil nápad na túto hru? Presne rok pred 100. výročím narodenia Alexandra Dubčeka som zachytila túto správu na sociálnej sieti. Už som mala za sebou hru Svetový Slováč Štefánik, a tak som si povedala, že Dubček bol ďalšou významnou osobnosťou pochádzajúcou z Trenčianskeho kraja, a že by teda bolo dobré priblížiť jeho

život aj mladšej generácii. Nešlo však len o Dubčeka, ale o celé dejiny existencie Československa. Ja som sa narodila v časoch socializmu a teda som ho zažila. Mala som silnú potrebu vysporiadať sa s týmto obdobím. Pritom musím povedať, že Dubček bol síce spočiatku presvedčený komunista, no neskôr sa s ideami komunizmu rozišiel, čo sme symbolicky zobrazili aj v hre tým, že poslal Ideu komunizmu preč.

Čo bolo najťažšie vymyslieť/domyslieť? Trošku pre porovnanie. Štefánikov život bol neuveriteľne dobrodružný a zaujímavý. Príbeh chlapca z kopaníc, ktorý sa dostal do najvyššej svetovej spoločnosti, Parížske salóny, krásne emancipované ženy so správnymi kontaktmi, vysoká diplomacia, cestovanie, vedecké objavy ... Naproti tomu sa Dubčekov životopis aj po roku štúdia javil pomerne nudný: samá politika, byrokracia, zjazdy KSČ, rokovania ... Žil usporiadaným rodinným životom, žiadne škandály - nelíšil sa od bežných ľudí. A predsa je to osobnosť. Práve v tom bola výzva: napísať príbeh tak, aby ľudí zaujal: obsiahnuť jeho vlastné vnútorné boje, trápenia, neistoty, malé víťazstvá ... ako u každého človeka.

A to je to dôležité: vždy sa snažím za každou postavou vidieť v prvom rade ČLOVEKA, ktorý myslí a hlavne cíti, pretože to je to, čo nás robí ľuďmi. Môžeme byť úradníkmi, učiteľmi, politikmi, záhradníkmi, šoférmi, predavačmi ... čímkoľvek, ale mali by sme v prvom rade zostať ľuďmi. Dubček taký bol.

Je náročné pracovať v takom veľkom kolektíve? Nesmierne. Treba zladit' a skoordinať množstvo profesií, vekových skupín, názorov a emócií. Každý umelec má samozrejme názor, ktorý by rád presadil, ale ten sa musí podriaďovať pre dobro celku a ako vravia vojaci: „Niektomu veliť musí.“ V divadle sú takí velitelia dvaja, musí to byť pluralitná spoločnosť: riaditeľ (producent) a režisér.

Z Vášho vystupovania srší energia a optimizmus. Je pre Vás Vaša práca aj zábavou? Ktoré okamihy „milujete“ a ktoré by ste najradšej vymazali zo svojej mysle?

Mám v živote skutočné šťastie v tom, že ma moja práca nesmierne baví. Rozhodne to nie je vždy zábava, najmä, keď chýbajú finančné prostriedky na tvorbu a existenciu divadla, alebo keď „horia“ termíny, premiéra je za dverami a vždy sa niečo nestíha. Nie je to neschopnosťou ľudí, ale každý tvorivý proces má ohraničený čas a ten vyrába tlak na výkon. Ale milujem, keď sa dielo podarí: keď nám diváci „uveria“, „otvoríme im oči“, ukážeme nový pohľad na veci, prinesie-

me katarziu a tiež, keď ich dokážeme vytrhnúť z bežného života a vlastných trápení. V divadle by som rada vymazala problémy s nedostatkom financií. Iste ste však mysleli na ťažké chvíle s kolegami. Áno, sú aj také. Ako sa vraví: niektorí ľudia sú pre nás darom, niektorí trestom a niektorí testom.

Je veľmi sympatické, že hry nielen píšete a režirujete, ale dokonca v nich aj účinkujete. Ako dlho sa herectvu venujete? Čím Vás oslovilo?

Odjakživa som vedela, že chcem byť herečkou. Bolo to pre mňa absolútne prirodzené a nad iným som veľmi neuvažovala. Je mi trošku ľúto niektorých mladých alebo aj starších ľudí, ktorí nevedia, čo by mali v živote robiť. Ja som premýšľať nemusela, bolo mi to jasné. Od malička som hrala, kde sa dalo a čo sa dalo, spievala som, tancovala ... neskôr som vyštudovala konzervatórium a VŠMU. Pre mňa nebola iná cesta. Milujem divadlo a film. Je to spôsob ako prežiť viac životov v jednom. Som taký ten nepokojný, neposedný typ, ktorý musí stále niečo robiť, zažívať. Ale priznávam, že réžie som sa vzdala. Zostalo mi písanie, dramaturgia, produkcia a herectvo.

Ďakujeme veľmi pekne za rozhovor, prajeme veľa tvorivých impulzov a úspešne zrealizovaných hier. Tešíme sa na ďalšie predstavenia!

Klaudia Robotová a Lucia Striežencová, 2.A

Ponožkový október

Zmyslom tejto aktivity bolo vyzbierať pred zimným obdobím ponožky pre ľudí v núdzi.

Strata
Môcť sa
tá ešte raz
d o t k n ú ť,
vidieť úsmev na
tvojej tvári. Smiech,
čo rozveselí davy a
r o z j a s n í m i d e ň.
No ostáva len slza tečúca
po líci a bolesť, čo nej-
de utíšiť. Tá chvíľa, čo
zmarila tvoje sny už nej-
de vrátiť a na teba
zostali len spo-
mienky.

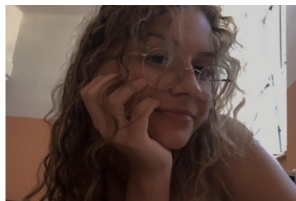
KLAUDIA, 2.A

Naše nové posily z I.A

...prezradili, ako si zvykli na nové prostredie a nielen to :-)

BIANKA

Veľa svojho voľného času trávim s kamarátmi alebo čítaním kníh. Občas nevynechám ani zábavu v podobe hrania hier na počítači. CSOŠ

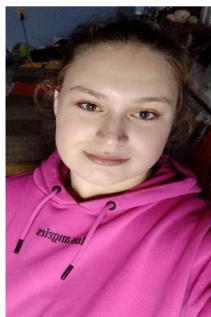

som si vybrala, pretože ma baví pomáhať deťom, ale aj starým

ľuďom a celkovo ľuďom v núdzi. Vďaka tomu, že ma pomoc ľuďom baví, teší a naplňuje, som zažila veľa pekných zážitkov. Som spoločenská a vždy dobre naladená. Mojm veľkým snom je vlastniť určitú inštitúciu, v ktorej by som pomáhala ľuďom.

LEA

Našu rodinu tvorím ja, môj mladší brat, moja mama a môj otec. Bývam v Libichave. Svoj voľný čas rada trávim so svojimi psíkmi, kamarátmi a občas aj „na mobile“.

Baví ma pečenie a varenie, od malička sa venujem opravovaniu šijacích strojov a hasičskému športu. Rada pomáham rodičom s prácou. Som dobrosrdečná, starostlivá, pracovitá, ale aj citlivá. Rada spoznávam nových ľudí, starám sa o nich, pomáham im, rozprávam sa s nimi. Rodičia ma od malička viedli k náboženstvu a k úcte k starším, preto som si vybrala túto školu.

ADRIÁN

Bývam v Bánovciach, mám dvoch bratov, mladšieho a staršieho. Rád chodím von so svojimi kamarátmi, veľmi rád cvičím a občas hrávam hry. Pomáham pri pečení, varení a upratovaní. Na túto školu chodím veľmi rád. Našiel som si tu veľa dobrých kamarátov, je tu vý-

borný kolektív a kreatívni učitelia, s ktorými sa dobre pracuje/vyučuje. Zúčastnil som sa viacerých súťaží ako napr.: cezpoľný beh, športovo-vedomostná súťaž Župná kalokagatia, stolnotenisová a volejbalová súťaž.

PETRA

Bývam v dedine Dolné Držkovce, mám staršieho brata. Vo voľnom čase chodím do lesa so svojim psom. V lese rada objavujem nové cesty a miesta alebo pozorujem prírodu z posedu. Venujem sa psom, niekoľko rokov som chodievala pomáhať do útulku, no teraz, keď som na SŠ, nemám toľko času. Na SŠ a nových ľudí som si rýchlo zvykla. Som typ študenta, ktorý sa viac naučí z praxe ako z papiera.

CHIARA

Som priateľský človek, mám rada humor a hudbu, ku ktorej som vedená od malička. Milujem zvieratká, najmä mačky. Na novej škole

som pár mesiacov, veľmi sa mi tu páči, sú tu dobré učiteľky, ale aj spolužiaci v triede. Vždy sa rada zapojím do športovej aktivity. Škoda, že na šport už mám menej času.

BAŠKA

Som z Partizánskeho. Iste ste si už všimli, že nie som ako vy. Áno, je pravda, som trochu odlišná,

a predsa som rovnaká – viem snívvať a aj dosiahnuť to, o čom som presvedčená, že to zvládnem. Život na vozíku nie je pre mňa prekážka: bola som aj v zahraničí a s pomocou priateľov som bola schopná „vyšľapať“ na Rajnerovu chatu

a Popradské pleso. Aké boli pre mňa začiatky v SŠ? Náročné – jednak pre nové prostredie, a aj keď ma spolužiaci prijali, spoznávanie som svoju inakosť pocítila. Štúdiom nie je pre mňa prechádzka rajskou záhradou. Medzi moje koníčky patrí písanie citátov pod menom „Miss Flower“.

ZUZANA

Mám 16 rokov a bývam v Bánovciach nad Bebravou. Mám mladšiu sestru a staršieho brata, s ktorým si veľmi rozumiem. Milujem všetky zvieratká, najmä mačky. Vo voľnom čase chodím do posilňovne, a keď je teplejšie počasie, tak behávam.

Veľmi rada chodím kempovať s karavanom, spoznávam tak nových ľudí nielen zo Slovenska, ale aj z Česka. Mimo Slovenska

som si obľúbila Taliansko, páči sa mi ich kultúra. Okrem toho rada počúvam hudbu alebo pozerám rôzne filmy a seriály. Už od mala ma v rodine vedú k tomu, aby som pracovala s deťmi ako moja babka. To je dôvod, prečo som si vybrala túto školu.

Ďalšie tváre vám predstavíme v budúcom čísle :-) red.

Európska únia a mladí

„Zaujímate sa o dianie v EÚ?“

... **položila nám otázku pani Natália Šťastná z Európskeho informačného centra.**

A hneď nás aj zahrnula teoretickými znalosťami – objasnila nám dôležitosť a potrebu EÚ, výhody spoločného trhu, čerpanie eurofondov...

Dozvedeli sme sa tiež, že prvotným cieľom vytvorenia spolupráce medzi jednotlivými európskymi krajinami bolo zabezpečiť v Európe mier, k čomu mala prispieť kontrola dvoch najdôležitejších „komodít“ pre fungovanie zbrojárskeho priemyslu – ocele a uhlia, ale aj smutnú štatistiku o neustále

vedených vojnových konfliktov vo svete.

Druhá časť podujatia sa niesla v súťažnom duchu – nadobudnuté vedomosti si študenti otestovali prostredníctvom svojich mobilných telefónov v kvíze Kahoot. Tri najúspešnejšie študentky – Sabína Valaštinová (2.A), Andrea Bližňáková (2.A) a Valentína Hatalová (1.A) si odniesli darčkové predmety EÚ. **Cieľom akcie bolo osloviť mladých ľudí – potenciálnych prvovoličov, aby neboli ľahostajní k daniu v domovskej krajine ani k daniu v Európe.** red

Máte odvahu vycestovať do zahraničia?

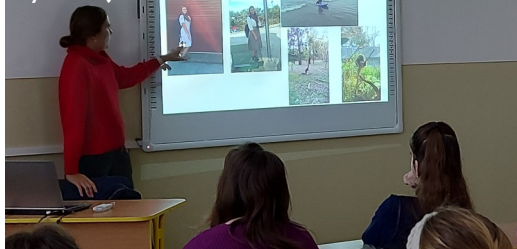

Mnohí mladí ľudia snívajú o tom, že odídu do zahraničia a urobia diery do sveta. Pečené holuby však nikde do úst nepadajú - treba rátať s tým, že každé dobrodružstvo prináša aj svoju daň.

O svojich skúsenostiach so štúdiom v zahraničí nám prišla porozprávať milá osôbka – Karin. Všeobecné informácie z rôznych webových sídel doplnila o vlastné skúsenosti zo štúdia v Austrálii (počas SŠ) a v Škótsku (po SŠ). Spomenula výhody zahraničného štúdia – spoznávanie nových krajín, kultúr, zvykov, získavanie nových priateľov..., počas rozhovoru však zdôraznila potrebu študenta prevziať v zahraničí zodpovednosť za svoje rozhodovanie a konanie. Samozrejme, predpokladom štúdia v zahraničí je výborná znalosť cudzieho jazyka. Takže, ak pomýšľate na cudzinu, hor sa do učenia angličtiny, nemčiny, španielčiny, ...

Ale do zahraničia sa dá dostať aj inak ako na štúdium. Počuli ste už o dobrovoľníctve? V skratke - ide o možnosť vycestovať do cudziny a spoznávať nové perspektívy, ale popri práci bez nároku na mzdu. Pracujúcim študentom sa obyčajne hradí ubytovanie a strava. Dobrá správa je to, že po práci (cca 8 hodín denne) môžete ľubovoľne tráviť voľný čas – cestovať, kultúrne sa vyžiť, nadväzovať nové priateľstvá. Dĺžka

a naplň pracovného pobytu je rôzna, t. j. záleží od študenta pre ktorú z množstva možností sa rozhodne. Stačí motivácia, odvaha, menšie jazykové znalosti a zručnosť pri vybavovaní pobytu. Samozrejme, je potrebné dôverovať iba overeným kontaktom a agentúram. Tak čo? Vycestujete? red.

Netradičné učenie

„Kreativita je rovnako dôležitá ako schopnosť písať a čítať.“ Ken Robinson

Ako správne recyklovať mobil?

Mobilné telefóny sú našou neodmysliteľnou súčasťou. Vkladáme do nich množstvo údajov súkromného charakteru: fotografie, telefonické a emailové

kontakty; obsahujú súkromné i pracovné komunikácie... Ani tá najlepšia technika však nevydrží večne a my sme nútení ju vymeniť. Ako v tomto prípade ochrániť svoje súkromie? Na túto otázku odpovedali svojim spolužiakom tretiačky.

Vonku prší, zmráka sa,
iste príde búrka dáka. Prší, prší, slnka
niet, to sa skrýva za mrak tiež. Vonku
prší, spánok príde, pôjdeme si
zdiemnuť v izbe.

LEA I., I.A

V 3.B sme sa zahráli na ilustrátorov...

Najprv sme sa oboznámili s tvorbou Ivana Kraska, potom sme sa pokúsili vytvarne ich stvárniť. Sofia Sečanská takto nakreslila básnikovu matku z básne Vesper dominicae.

„Tam niekde v diaľke
v čierňavých horách
dedinka biela
túli sa k zemi
pokojná, tichá.
V nej starodávne
vážneho vzhľadu
domy si čušia.
Z tých v jednom iste
ustarostená
mamička moja
samotná sedí
pri starom stole.“

RYBAČKA - TO JE
CHVIĽA KRÁSNA, KEDY HLAVA
BÝVA PRÁZDNA, ODLAHNUTÁ OD STRESOV,
NEDUHOV ČI POKĽESOV. CHYTIŤ RYBKU,
JEDNU, DVE, TO SÚ CHVIĽE OČARIVÉ
OČARÍ TO KAŽDEHO, STARÉHO I MLADÉHO.

ALEŠ. I.A

Príbeh hudby - slovenská hudba

Tento projekt sa snažil priblížiť deťom a mladým ľuďom vážnu hudbu, jeho organizátorom bola Košická filharmónia a Bratislavský chlapčenský zbor. Počas online koncertu sme počúvali rôzne hudobné i spevácke ukážky od slovenských autorov (napr. Ján Cik-

ker) a spoznávali sme netradičné hudobné nástroje, v závere sme sa pridali k ostatným účastníkom a spolupodielali sme sa na **slovenskom rekorde v počte účinkujúcich pri uvedení skladby** „Na Svišťovom štíte“, ktorú špeciálne pre túto príležitosť skomponovala hudobná skladateľka Haimoni Balgavá. red.

AJ TY v IT

V programovacom prostredí **Makecode.org** pracovali dievčatá na rôznych úlohách: vytvorili si hru kameň, papier, nožnice, zostavili blikajúce animácie a vymieňali si správy pomocou microbitov. red.

V prvom polroku sme sa s vychovávateľmi - opatrovateľmi zaoberali obvazovým materiálom a obvazovou technikou. V praktickej príprave si boli zároveň klientami aj opatrovateľmi ... niektorým ide práca naozaj od ruky ;-)

SME ZRUČNÍ...

Na hodinách pracovnej výchovy s metodikou pracujeme s rôznymi materiálmi.

Učíme sa ich opracovať, dotvárať, využívať tak, aby sme dosiahli želaný výsledok. Nápady prispôbujeme aktuálnemu ročnému obdobiu a skúšaním rôznorodých aktivít zisťujeme, ako a komu ich zaradiť v budúcnosti v praxi.

(Ne)populárne čítanie

Žijeme v dobe internetu. V dobe, keď stačí pár kliknutí na to, aby sme sa dozvedeli viac informácií, než si naša myseľ dokáže vôbec predstaviť. Trávime dlhé hodiny preklikávaním sa rôznymi stránkami, chatovaním s kamarátmi alebo hodnotením príspevkov ostatných. Naše "internetové ja" sa stalo súčasťou našej osobnosti. Svet počítačov a telefónov pohltil skoro všetok náš čas, či už ich využívame v rámci štúdia, práce alebo len tak pre pobavenie.

Týmto úvodom by som chcela nadviazať na tému, ktorej sa budem v dnešnom článku venovať. Čítanie. Kedysi populárna forma zábavy, no teraz (pre modernejšie formy zábavy) už len pomaly miznúca história. Človek s knihou v ruke sa stal raritou. Sama sa stretávam s prekvapenými pohľadmi ľudí, keď si v kaviarni namiesto telefónu otvorím knihu. Čaro čítania mi ale dovoľuje tieto reakcie ignorovať. Čítanie je pre mňa osobne niečo ako snívanie. Pri „tej pravej knihe“ čas jednoducho neexistuje. Písmenko po písmenku,

strana po strane, kapitola po kapitole... Napísala som slová „pri tej pravej“, pretože podľa mňa sa knihy nedajú rozdeliť na dobré a zlé. Každá kniha má svojho čitateľa a každý čitateľ má svoju knihu. Ide iba o to - nájsť tú, ktorá je napísaná pre teba. Či už si dobrodruh alebo milovník románov, histórie či detektívok, ver mi, že do konca života neprečítaš všetky knihy napísané „pre teba“.

Prečo teda táto zábava väčšinu mladých neláka? Každý udáva iný dôvod. Pre niekoho sú knihy príliš drahé, niekto len proste nevie, ako začať. Ja som začala krátkymi článkami. Čítala som všetky žánre. Na internete je nespočetne veľa krátkych príbehov, či už ide o úryvky z kníh alebo vlastnú tvorbu mladých nadaných spisovateľov. Mnoho ľudí si pod pojmom kvalitná literatúra predstaví len diela, ktoré preberáme v škole, ale literatúra sa podľa mňa stáva kvalitnou až vtedy, keď nás – čitateľov - dokáže niečím zaujať. Ja osobne som sa našla v sci-fi a fantasy. Milujem, keď sa môžem

vžiť do rolí rôznych nadprirodzených bytostí a prežívať dobrodružstvá, akoby som sama bola súčasťou diela.

Knihy sú neoddeliteľnou súčasťou môjho života - pomáhajú mi rozvíjať predstavivosť, ale aj obohacujú moju slovnú zásobu. Čítanie by nemalo postupne zanikať, ale práve naopak. Veď existuje veľa mladých talentovaných spisovateľov čakajúcich na to, aby ich tvorbu niekto ocenil. Okrem toho skoro každú knihu už v dnešnej dobe nájdeme aj v elektronickej verzii. Aj keď sa priznám, že to vo mne vyvoláva zmiešané pocity. Na jednej strane som rada, že aj literatúra sa posúva s dobou a dáva touto cestou možnosť čítania čitateľom preferujúcim elektronickejšiu formu. Na druhej strane je mi smutno z pomyslenia na to, že by raz mohli knihy v papierovej forme zaniknúť, pretože nepoznám príjemnejší pocit, ako vôňu knihy alebo šuchotanie strán.

Lenka Ondrušková, 4. A

Keď báčik z Chochoľova umrie

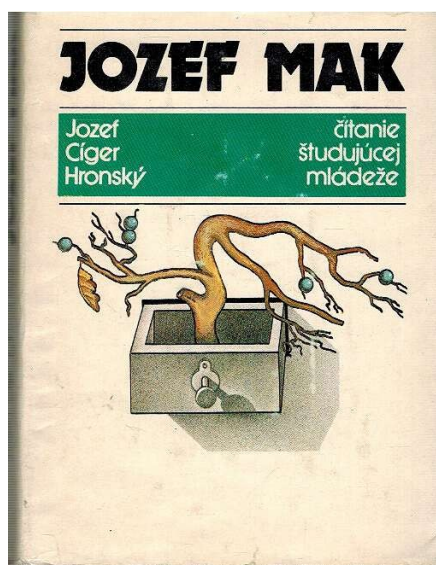

Mnohí mladí skôr ako po knihe siahnu po komikse. Na prvý pohľad je farebnejší a neodrádza množstvom textu.

Aj my vám jeden prinášame. V skratke hovorí o schudobnom zemanovi Adušovi, ktorý si zakladal na svojej zemianskej cti, ale to ho neodrádzovalo, aby kšeftárčil a podvádzal. Až raz narazil na kupca Ondreja, ktorý mu dal príučku. Aduš si pri hrobe svojich rodičov uvedomil svoje chyby a polepšil sa.

Kedysi POVINNÁ LITERATÚRA dnes ŠTANDARDIZOVANÉ DIELA

V tomto čísle vyberáme dve slovenské „klasiky“ - skúste sa do nich začítať!

Dokáže človek prekonať všetky príkoria vlastnými silami?

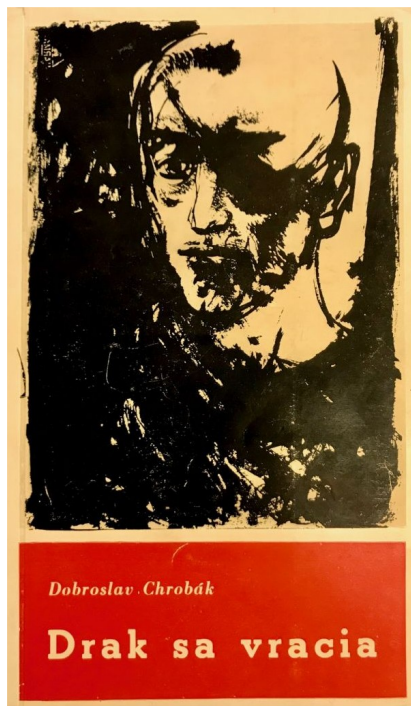
Kdesi som čítala, že mravec dokáže uniesť niekoľkonásobok svojej hmotnosti. A čo človek? J. C. Hronský nás presviedča, že aj človek - malý ako makové zrnko, stratený v populácii, dokáže uniesť problém ťažší ako celý svet.

Správne hádate, ide o sociálno-psychologický román Jozef Mak. V tomto diele sa autor ponoril do psychiky jednoduchého človeka žijúceho v dedinskom kolektíve v medzivojnovom období. Zložitá spoločenská situácia (spomienky na vojnu, a zároveň hrozba ďalšieho konfliktu) prináša ľuďom množstvo príkoria, strasti a trápenia. Prvým Jozefovým ťažkým údelom bolo neprijatie v rodine, brat Jano nechcel prijať nevlastného súrodencu (nemanželské dieťa), matka v snahe ochrániť Jozefa, odtrha ho od svojej materskej lásky a posieľa ho na salaš. Nechceného Jozefa postretla vášnivá láska s Marušou, nie však nadlho - keď sa vracia z vojny, pochopil, že sny o budúcnosti

s Marušou v novom dome, sú preč. Krásna Maruša sa vplyvom okolia stáva mrzkou, skazenou, navyše manželkou Jozefovho brata. Zabudnutie i náhradnú lásku našiel Jozef u July s chromou rukou, ktorá mu dokázala, že napriek handicapu je schopná úprimného citu. Stará láska však Jozefovi nedala pokoj, prevládlo pudové správanie, Jozefa zviedla afektovaná Maruša. Vnímová Julia trpela a pri pôrode druhého dieťaťa prestala o Jozefa bojovať. Julina smrť otvorila Jozefovi oči, ale neskoro! Opäť zostal sám...

Natíska sa myšlienka, že „chodiace utrpenie“ z Jozefa spravili ľudia v jeho okolí. Keby vyrastal v prostredí, v ktorom by bol „chcený“, ocenený, možno by jeho život vyzeral inak. Ani mnohí z nás si nemôžu vybrať prostredie, v ktorom žijú - Hronský nás však všetkých povzbudzuje, aby sme to nevzdali, pretože „najviac vydrží na svete obyčajný človek“.

Mária Vavrová, 3.A

Sú ľudia, ktorí i keď žijú s ostatnými, do smrti zostanú sami

Čo je to samota? Každý ju chápe inak. Mnohí si myslia, že človek je sám, len ak nie je v spoločnosti, no iní vedia, že samota nemusí byť len fyzická, ale aj psychická - tá je omnoho horšia.

Takouto samotou si prešiel aj hlavný hrdina diela Drak sa vracia. Ako bojoval so samotou? Drak bola iba prezývka človeka, ktorý mal pre zlé myšlienky a správanie ľudí zohavenú tvár. Ľudia svoje myšlienky viedli tak, aby Drak ako cudzinec bol spomedzi nich vždy najhorší. Bolo to správne? Možno si niekto povie, že mali na to dôvod. Ja nesúhlasím - i keď sú ľudia na pohľad odlišní, mali by sa rešpektovať navzájom a nerobiť medzi sebou rozdiely. Jednou zo smutných príhod bolo ako chamtivosť ľudí a nedôvera znehodnotili Drakovu hrnčiarsku hlinu. V domnení, že ide o múku, ktorá bola začarovaná na hlinu, zničili celý jeho majetok. Poslednou bodkou bolo vypálenie Drakovej chalupy, i keď splnil sľub a priviedol dobytok z horiacich hôr. Toto nedorozumenie spôsobilo, že i keď ho napokon chceli prijať medzi seba, Drak už nemal záujem. Hľadal ľudské teplo inde.

Samota je niečo veľmi nepríjemné, preto by sme mali byť k sebe všímaví a neodsudzovať nikoho. Mali by sme si pomáhať a spolunažívať v jednej spoločnosti civilizovane.

Monika Pajtinková, 3.A

ANKETA: Je štúdium na SŠ ťažšie ako na ZŠ?

Pred príchodom na SŠ som sa veľmi bála toho, ako to vlastne bude celé fungovať. Myslela som si, že písomky budú každý deň, že budem písať nekonečné poznámky a že úlohy budem robiť do noci. Po príchode na novú školu a po nejakom tom piatku, čo som tu strávila, som si uvedomila, že moje myšlienky neboli až také mylné. Síce písomky nepíšeme každý deň a úlohy mi nezaberajú pol dňa, ale tiež nemôžem povedať, že nič nerobím. To ani zďaleka. Celé by som to zhrnula tak, že SŠ je ťažšia, ale nie je to nič, na čo by sa nedalo zvyknúť. Zuzana, I.A

O niečo ťažšie určite je. Na strednej sú aj nové predmety a iná

stupnica hodnotenia – omnoho prísnejšia. Aj učitelia sú prísnejší, na základnej boli lepší. Celé je to tu úplne iné. Lea I., I.A

Myslím, že na ZŠ nás priveľmi „strašili“, aké to bude na SŠ ťažké. Až na to, že tu píšeme omnoho viac písomiek, zostali moje pocity rovnaké. Učitelia sú k nám zhovievaví a snažia sa nám pomáhať. Nie je to tu náročnejšie aj preto, že študujem predmety, ktoré ma omnoho viac zaujímajú. Bianka, I.A

Je ťažšie, aj keď iba trochu. Musíme sa učiť viac nových informácií a písať viac poznámok, ale s pozitívnym prístupom nás aj učiteľov, ktorí nám radi pomôžu, sa to dá zvládnuť. Sabína, 2.A

Podľa mňa je štúdium na SŠ ťažšie, ale s priateľskými učiteľmi a vysvetľovaním lepším ako na ZŠ je to OK. Na ZŠ sa nám toľko nevenovali. Viki, 2.A

Zo začiatku to bolo náročné, pretože sme sa učili nové predmety. Teraz, keď sme už zabehnutí, je to hračka. Veľa vecí opakujeme zo ZŠ, napr. nerovnice, rovnice, slovné druhy... Ad'a, 2.A

Spočiatku áno, kým som nabehla na systém učenia. Teraz už nie - veľa vecí pochopím na hodine a doma si to už len prečítam, aby som sa utvrdila, že to viem. Myslí, že na tom má zásluhu aj prístup učiteľov a spôsob, akým vysvetľujú učivo. Klaudia, 2.A

Ako slepé kura k zrnu?

Olympiádu kritického myslenia organizuje Slovenská debatná asociácia s cieľom posilniť odolnosť mladých voči dezinformáciám a manipulačným taktikám, rozvinúť ich argumentačné zručnosti, naučiť ich overovať správy a určovať dôveryhodné zdroje informácií. Je to „najmladšia“ z olympiád, tento ročník bol v poradí druhý.

Najúspešnejšou riešiteľkou CSOŠ sa stala Martina Kele-

menová z I.A, ktorá postúpila aj do krajského kola. Sondaovali sme, ako sa jej súťažilo...

Pani učiteľka Murínová sa nás v triede spýtala, či nás môže prihlásiť na Olympiádu kritického myslenia. Najprv sme všetci váhali, potom sme súhlasili (vidina hodiny bez učenia). Bolo dosť náročné vyhľadávať na webe úlohy, a zároveň stihnúť všetky vypracovať.

Najprv som všetko poctivo vyhľadávala, ale čas bol dosť krátky a potom ma to pre zdĺhavý spôsob prestalo baviť. Zvolila som inú taktiku - jednoducho som klikala na odpovede, o ktorých som si myslela (a dúfala), že budú správne. Keď mi p. uč. oznámila, že som ako jediná bola úspešná, zostala som prekvapená a prišlo mi to aj trochu vtipné :-)

Martina Kelemenová, I.A

Na chvíľu sa z nás stali herci

Táto hodina dejepisu bola iná ako obvykle - zahrali sme si scénu o **mierovej konferencii po I. sv. vojne**. Zážitok nemali iba diváci, ale najmä my - herci. Začiatková tréma z nás postupne opadla, vžili sme sa do svojich rolí a učivo sme hravo zvládli :-)

Ad'a, 2.A

LOPTA

O d m a l i č k a
bol môj sen hrať futbal každý deň. Na trávniku, doma, v hale do lopty som kopal stále. Trénoval som veľmi rád, za týždeň aj štyrikrát. Chcel som hrať za Chelsea síce, no stačia mi aj Biskupice. Futbal hrávam doteraz, či je teplo, či je mráz.

MARTIN, I.A

Ako to vidím ja...

„Jedna výchovná“ ešte nikomu neuškodila?

Ťažko povedať, či sme hocikým trestom spravili „dobre“, pretože tak ako je každý rodič iný, aj deti sú rôzne a každé dieťa vníma rôzne situácie inak. Pravdou podľa mňa však je, že bitkou sa nič nevyrieši, iba zhorší. Veľa detí má potom potrebu byť ešte protivnejšími a neposlušnejšími. Myslím, že je fajn pohroziť dieťaťu pri jeho zlom správaní. Nie však telesným trestom, ale tak, že mu zoberieme jeho obľúbenú hračku alebo v dnešnej dobe jeho telefón či „playko“.

Verím, že rodičom niektoré situácie prerastajú cez hlavu a konajú nepremyslene. Nikto sa ako perfektný rodič nenarodil, každý sa to len učí. Nemôžeme teda nikomu vyčítať, aké techniky bude pri výchove uplatňovať. Nedá mi však nez dôrazniť, že doba je iná a aj deti majú iné záujmy a potreby ako mali ich rodičia. Podľa slov Shutherlanda je „úlohou dieťaťa žiť svoj vlastný život a nie život, ktorí si jeho úzkostlivi rodičia myslia“. A keď dôjde k vyhrotenej situácii, dieťa začína vzdorovať a vzdáva sa od svojej mamy či otca.

**Aby sme predchádzali takýmto situáciám, veďme deti k riešeniu problémov rozhovorom a k pocho-
peniu a nie k fyzickému násiliu.**

Karolína Kopecká, 3.A

V minulosti boli telesné tresty bežné a podľa môjho názoru aj účinné. Deti, ktoré neposlúchali alebo nesplnili úlohy zadané učiteľom či rodičom, boli potrestané lieskovou palicou, rukou, či právitkom. Mohli

by sme povedať, že boli odstrašujúci príklad pre ostatných, a zároveň sa poučili z vlastných chýb. Deti, ktoré si napokon svoju chybu uvedomili, sú dnes svojim rodičom vďačné za to, ako ich vychovali, pretože ak by neboli telesné tresty, možno by zostali leniví a ich život by sa neuberal tým správnym smerom. Dieťa potrebuje pocítiť, kto je autorita. V opačnom prípade je drzé, arogantné, rodičov má len na posmech. Ale ak pocíti autoritu rodiča, bude si plniť svoje úlohy a povinnosti a tiež sa bude slušne správať k ľuďom vo svojom okolí.

V dnešnej dobe sú deti brané ako vzácnosť - mnohé páry detí „mať nemôžu“, preto ak ich majú, rozmaznávajú ich. Avšak, ak sú deti rozmazané, nie sú bité a nemajú rešpekt pred rodičmi. Áno sú prípady, keď to neplatí, ale tie sú podľa mňa ojedinelé.

Na záver sa ešte zamyslime nad tým, prečo sa vôbec fyzické násilie používa. Prečo sa deti správajú arogantne alebo si neplnia svoje povinnosti? Možno si ich rodičia nevsímajú, dostatočne sa im nevenujú, deťom chýba pozornosť. A tak si to vynahrádzajú vulgárnym správaním. **Preto sa pred trestaním najprv zamyslime nad tým, či sme aj my – rodičia – neurobili niečo „zle“. Hľadajme, kde sa stala chyba a trestajme s mierou.**

Monika Pajtková, 3.A

Tretiaci na TSV športujú vonku, v telocvični, ale aj v kolkárni :-)

V zdravom tele - zdravý duch!

Vitajte v našej galérii!

Andrea Bližnáková

Klaudia Robotová

Lucia Striežencová

Natália Grochalová

Technika kaširovania

Nie je náročná ani na pomôcky, ani na zručnosť pri tvorbe. Postačia vám staré noviny alebo obaly na vajčička (tie sme použili aj my), ktoré potrháte na malé kúsky a namočíte do vody. Vymieste z nich hmotu, pridajte do nej škrob a nanášajte ju na misku obalenú vo fólii, preklopenú hore dnom. Pri nanášaní postupujte dôsledne, pritláčaním na steny nádoby sa snažte z hmoty vytlačiť prebytočnú vodu. Výrobok nechajte uschnúť, nerovné okraje môžete zastrihnúť. druháčky

Vitrážové okno v 2.A

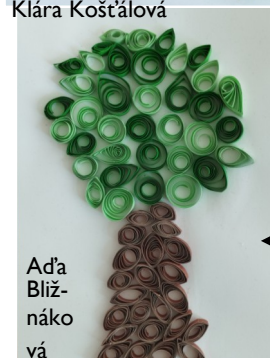
Zo starého CD odstráňte vrchný obal pomocou izolepy, kontúrami (bielou alebo čiernou) naň naznačte vzor a vymaľujte vitrážovými farbami.

Natal Ducká

Klára Košťálová

Ad'a Bližnáková

Quilling je technika založená na rolovaní, stláčaní a krútení 2-10 mm pásov farebného papiera, z ktorých následne aranžujeme a vytvárame originálne vzory slúžiace ako dekorácie, aplikácie na pohľadnice, pozdravy... Základným prvkom je špirála, z ktorej potom stláčaním vytvoríme požadovaný tvar, napr. kvapku, lístok... Vyskúšajte!

Fantázii sa medze nekladú

ALEBO Ako štvrtáčky popustili uzdu svojej fantázii

Plán

Keď sa mi po rokoch strávených v kancelárii, nepodarilo postúpiť, rozhodol som sa zadovážiť si peniaze inak. Mal som už dost' ranného vstávania, cestovania do kancelárie v lete či v zime a neustáleho kontrolovania stĺpčísel. Mal som už dost' nudného života malého úradníka. Dost', dost', dost'! Rozhodol som sa vylúpiť banku. Plán som chcel uskutočniť rýchlo, ale nie unáhle. Vedel som, že musím mať nielen odvahu, ale najmä dobrý plán. Najprv som si zohnal potrebnú literatúru. Čítanie vyžadovalo veľa času a nebolo vždy zaujímavé. Išlo v podstate o lúpeže, na ktorých sa podieľala väčšia alebo menšia skupina ľudí. Nezaujímali ma správy o otváraní pancierových pokladníc alebo kopanie podzemných chodieb. Cítil som, že môžem mať úspech len vtedy, keď budem pracovať sám. Voľné odpolednia som využíval na prechádzky po meste. Obzeral som si pobočky bánk a sporiteľní. Vošiel som dnu, aby som sa zorientoval v miestnostiach, overoval som si, či sú vybavené kamerovým systémom aj počet zamestnancov. Hodnotil som fyzickú zdatnosť, vek i reagovanie mužov, žien i slečien, ktoré sedeli za okienkami pokladníc. Vybral som si pobočku v tichej štvrti, ktorá bola vzdialená od najbližšej policajnej stanice asi 2 km. Vedúci bol približne 50-ročný muž, pracoval s ním jeden mladík, istá dáma a dve slečny. V okolí bolo množstvo obchodov a malých dielní, ktoré v tejto pobočke vyberali peniaze na výplaty svojich zamestnancov. Preto musela pobočka mať každý piatok ráno značné množstvo peňazí. Bolo to dôležité.

Chcel som získať aspoň 10 000.

Dal som sa do príprav lúpeže. Najprv som myslel, že sa zamaskujem. Ale potom som túto myšlienku zamietol. Zahaľovanie tváre a lepenie brady sa mi zdalo nepohodlné a zbytočné. Rozhodol som sa, že postačia aj slnečné okuliare – robia totiž človeka ťažko identifikovateľným. Pokiaľ ide o oblečenie, kúpil som si bežnú pracovnú súpravu, bola obojstranná. Na jednej strane sivá, na druhej béžová. Po lúpeži som si ju chcel obrátiť na druhú stranu. Problém sa vynoril inde. Čo s korisťou? Najvhodnejšie sa mi zdalo donútiť pokladníka, aby mi dal peniaze a krátko po opustení banky, v určitej vzdialenosti od banky rýchlo odísť. Zostalo mi vyriešiť najťažší problém - kde vziať zbraň, aby som nastrašil vedúceho, zamestnancov, prípadne zákazníkov? Potreboval som dve hrozivo vyzerajúce pištole. Nehodlal som strieľať, veď neviem zbraň ani nabiť. Problém sa vyriešil pri pohľade na hrajúce sa deti. Kúpim si dve detské pištole, ktoré budú na nerozoznanie od pravých. Bol som pripravený – mohol som začať.

Prišiel piatok. Krátko pred desiatou som stál vyzbrojený dvoma nenápadnými pištoľami pod plášt'om naproti vchodu do banky. Pršalo. Veľmi dobre – policajné psy aspoň ľahko stratia stopu. Práve predo mnou vyšli na schody smerujúce do banky dvaja muži. Rozhodol som sa, že počkám. Pozeral som sa do výkladu vedľajšieho obchodu. Narátal som pokojne do šesťdesiat a zamieril som ku vchodu. V tej chvíli sa dvere banky prudko otvorili a vybehli z nich dvaja muži. Na tvárach mali natiahnuté masky a v rukách kufriky. „Pomoc,“ vrieskala akási žena. Kým som si uvedomil, čo robím, vytiahol som z vrečka svoje dve

pištole a zakričal som: „Hore ruky!“ Obaja muži zastali ako zasiahnutí bleskom a zdvihli ruky. Kufriky spadli na zem. Jeden z nich sa otvoril, bankovky sa rozsypali po kameňoch. V zlomku sekundy mi napadlo zdrapit' kufriček a utiecť. Ale to už k nám bežal vedúci pobočky, zamestnanci a traja chodci z ulice, ktorí maskovaných mužov zadržali. Stál som nehybne, prebralo ma až húkanie sirény policajného vozidla.

Všetci mi blahoželali, o mojej odvahe a duchapritomnosti písali všetky noviny. Vyrozprával som im príbeh, ako som šiel na návštevu svojich malých synovcov a niesol som im do daru hračky – pištole. Riaditeľstvo banky mi vyplatilo odmenu 10 000 a ďalších 10 000 som dostal od inej inštitúcie za zadržanie nebezpečných zločincov. Prípad sa stal veľmi známy, pretože zločinci sa dali nachytať na obyčajné hračky, ktoré vytiahol náhodný chodec bleskovo z vrečka.

Možno mi uveríte, že som si tú slávu jednoducho nevedel užít. Odláhlo mi, že ma predbehli. Nechcel by som byť na ich mieste a stráviť zvyšok života v cele. Utáhaný po náročnom dni som si ľahol a okamžite zaspal. Veď zajtra vstávam do práce... ale čo s peniazmi?

Liana Čelinská, 4.A

Andrea Bližnáková bola za vyzbierané mobily odmenená zaujímavou knižkou (v rámci súťaže Recyklohry).

História môjho života

„Babka?“ počula som z vedľajšej izby malý piskľavý hlások. „Už idem, no čo sa deje, moja?“ „Babina, porozprávaj mi o tvom priezvisku.“ Zarazila som sa: „Načo to chceš vedieť?“ „Len tak, vieš, dedo spomínal na dávne časy.“ „Aha, sadni si a počúvaj.“

Volám sa Margaret a pochádzam z detského domova. Svoju minulosť nepoznám, rodičov si pamätám iba zo zábleskov. Keď som mala 6 rokov, adoptoval si ma milý pár, im vďačím za to, čím som dnes – vyštudovaná právnička. Vždy ma viac ako kontakt s ľuďmi lákali knihy, preto som si po štúdiu zriadila knižkupectvo. Tam som sa zoznámila so svojím manželom, ktorý je mi oporou podnes. Žilo sa nám celkom dobre. Na piate výročie svadby pre mňa môj milujúci manžel pripravil výlet do Poľska. Keďže vedel, že milujem históriu súvisiacu s 2. svetovou vojnou, zabezpečil pre nás prehliadku koncentračného tábora Brzezinka. Možno sa vám to zdá čudné, ale ja som sa potešila. Keď som otvorila obálku, vrhla som sa mu okolo krku s výkrikom podobným nášmu kohútovi, keď nás ráno prebúdza. Od nadšenia som si ani nevšimla, že mi vykypeli zemiaky. Škodu som utrela a opäť som prežívala blažený pocit. Až po bližšom začítaní sa do pokynov odchodu som zbledla: „Veď to už je zajtra!“ „No a?“ nedal sa z miery vyviest' manžel. „Nič nemáme nachystané! Ale spravíme dohodu, ty dovar polievku a ja zatiaľ pobalím veci.“ pozrel na mňa spod svojho hustého obočia, ale skôr ako stihol čo len ceknúť, dala som mu pusku na líce

a odcupitala som do spálne.

V deň zjazdu som už hodinu pred odchodom bola prichystaná vyraziť. Autobus prišiel načas. Cesta ubehla ako voda, ani sme sa nenazdali a videli sme strechu hotela. Kufre sme nechali na recepcii a prestúpili sme do iného autobusu na cestu, ktorá mala zmeniť celý môj doterajší život. V Brzezinke sa nás ujala sprievodkyňa, ktorá nám podrobne vysvetlila celú smutnú históriu tohto miesta. Pri presune po areáli som sa držala manželovej ruky ako kliešť. Po trojhodinovej prehliadke sa vo mne miešali pocity šťastia (predsa len sa mi splnil sen) a hnusu. Nakoniec sme sa presunuli do miestnosti s batožinou bývalých väzňov. Tu už som sa odvážila pustiť ruky môjho ochrancu. Oči mi padli na jeden z kufrov s nápisom rovnakým ako bolo moje dievčenské priezvisko. Akoby ma mechom udrel! Vtom momente som v krku pocítila hrču a prestala som vnímať, čo sa deje okolo mňa. Až v hoteli som sa odvážila vypovedať slová: „Myslím, že som jedna z nich.“ Manžel na mňa zarazene pozrel: „Ako to myslíš?“ Od vyslovenia tejto vety som už na túto tému nepovedala ani slovo. Snažila som sa užiť si zvyšok výletu, ale nedalo sa. Musela som jednoducho myslieť na ten kufor. V hlave mi víťalo: Kto som? Odkiaľ pochádzam? Som židovského pôvodu? Ďalšie dni a noci som nevedela fungovať ako predtým. Manžel sa už nemohol pozerat' na to, ako sa mu strácam pred očami. Rozhodol sa konať a ja som mlčky súhlasila, aby túto vec vyriešil za mňa.

O pár dní som dostala list z múzea o holokauste vo Washingtone. Obsahoval históriu môjho priezviska. Konečne som sa dozvedela, kto sú moji rodičia. Narodila som sa až po transporte do koncentračného tábora, bohužiaľ, rodičia neprežili útrapy v tábore. Mňa sa po oslobodení ujali úrady ...

„Tak čo, moja, spokojná?“ vnučka neodpovedala, moje tiché monotónne rozprávanie ju uspalo. Zato ja som ešte dlho bdela a spomínala na to, aké bolo ťažké prekonať strach a nebát' sa pátrať po svojej minulosti.

Anna Mária Jeřábková, 4.A

Pre lásku sa obetuj

Možno si myslíte, že život bez súrodencov je lepší. Nehádajte sa, nemusíte sa s nikým o nič deliť a rodičovská láska a pozornosť patrí iba vám. Ja však súrodencov mám. Mám staršieho brata Šimona, ktorý tu bol vždy pre mňa, keďže som odmala odkázaný na vozíček. Nikdy som nebol schopný postaviť sa. Veľakrát som ľutoval chvíle, keď som sa nemohol s kamarátmi zabávať pri futbale či obyčajnej naháňačke. Šimon mi vždy dokázal zlepšiť náladu. Za bieleho dňa sme sa prechádzali a pred spaním sme si rozprávali vtipy a pozorovali hviezdy. Týmto dňom nadišiel koniec, keď na naše malebné Slovensko začala ceriť zuby vojna. Z okna som pozoroval ženy lúčiace sa s veľkým žiaľom so svojimi synmi a manželmi. I naša mat' objala Ši-

mona: „Dávaj na seba pozor, syn môj!“ „O mňa sa nebojte, nelapia ma pazúry smrti. Len dávajte pozor na seba a na Mateja.“ Cez okno som uprene hľadel na to, ako Šimon nasadol do vojenského auta. Zrazu vystúpil a pribehol k oknu, z ktorého som ho pozoroval: „O mňa sa nestrachuj, Matej, aby sa ti zo žiaľu, nedajbože, niečo neporobilo. Takú t'archu by som neunesol.“ Pevne mi na rozlúčku stisol ruku a vydal sa čeliť krutému osudu.

Od tých čias sme ja i mať spolu ledva prehovorili. Boli to ťažké časy. Šimon nám z vojny posielal listy, no nikdy sa v nich nezmienil o tom, aké pocity v ňom vyvoláva dotyk zbrane.

Opäť nastala zima a prišli Vianoce. Boli to už tri roky, čo sme trávili sviatky bez môjho brata. Bolo mi smutno, no keď mi mať podala darček, oči mi takmer vyleteli z jamôk. Za ušetrené peniaze mi kúpila oblek: „To máš, ak sa raz oženiš, syn môj.“ Hneď som si spomenul na Annu, dievčinu z našej dediny, ktorú som tajne miloval. „Neposlal brat list?“ Mať smutne pokrútila hlavou: „Obávam sa, či vôbec žije.“

Ďalšie tri roky ubiehali rýchlo, avšak pochmúrne. Stále som myslel na brata. Vysedával som pred oknom vraviac si: Ako sa asi máš, brat môj? Si ešte vôbec nažive? Raz ma pri mojich myšlienkach vyrušila mať. Za oknom práve hrmelo, akoby sa všetci čerti ženili. Mocné hromy mi pripomínali zvuky zbraní. „Nestrachuj sa, Matej, tým, že si budeš neustále pripomínať krutú pravdu, bratovi nepomôžeš.“ Poobede sa konečne vyčasil. Kiežby to tak bolo aj s vojnou. Počúval som rádio. Zachytil som správu, že v Prešove bojuje proti sebe slovenské a nemecké vojsko. Teraz prišla moja chvíľa. Napriek tomu, že mať zúfalo naliehala, aby som nikam nešiel, vybral som sa na

stanicu. V hlave mi bežala myšlienka: Čo ak je medzi nimi aj Šimon?“

Keď som vystúpil na stanici v Prešove, neustále som sa vypytoval na brata. Nik ho však nevidel. Keď som prestal dúfať, že ho niekedy nájdem, uvidel som pred sebou skupinu slovenských vojakov. Oproti nim stál Nemec. Zbraňou mieril na môjho brata. Nemohol som dovoliť, aby Šimon ležal na márach. Hnev, ktorý som v sebe dusil celých šesť rokov ma poháňal pred Nemca. Ozval sa výstrel. Pocítil som tupú bolesť a moju košeľu zaliala krv. Prebral som sa v Šimonovom náručí. Plakal a milo sa mi prihovárал: „Čo si to urobil, Matej? Vydrž, dostanem ťa z toho!“ Veril som mu, zavrel som oči a v pokoji som odišiel s pocitom, že môj život za niečo stál. Šimon odniesol moje mŕtve telo domov. Na náhrobný kameň dal vyryť slová: Nohy ho síce neposlúchali, ale srdce mu láskou bilo stále.

Šimon za mnou deň čo deň chodí a spomína na to, ako som mu zachránil život. Verím, že ešte dlho bude...

Miriama Čerňanská, 4. A

ŠKOLSKÝ ČASOPIS EXPERIMENT

Občasník CSOŠ sv. Terézie z Lisieux v Bánovciach nad Bebravou.

Vychádza 2x za rok.

Šéfredaktorka: Sára Mináriková, 3.A

Redakčná rada: Anna Mária Jeřábková, Liana Čelinská a Terézia Dzuríková, 4.A, Klaudia Robotová, Lucia Striežencová a Andrea Bližnáková, 2.A.

Fotografie poskytujú študenti a pedagógovia CSOŠ.

Foto na titulke:

Riaditeľka školy Ing. J. Virgovičová blahoželá L. Čelinskej po prevzatí stužky,

Trieda 4.A na stužkovej slávnosti s triednou učiteľkou PaedDr. J. Kasalovou a krstnou mamou Ing. Z. Murínovou,

Zapojenie sa do celoslovenskej kampane Biela pastelka,

Tretiačky tvoria plagát o recyklácii mobilu.

Foto vľavo: Druháčky v mene študentov CSOŠ odniesli pani Slamkovej vyzbierané darčeky pre starkých (akcia Kolko lásky sa zmestí do škatule od topánok).

Ružová - je venovaná všetkým ženám na Slovensku, upozorňuje na tému súvisiacu s rakovinou prsníka. Cieľom je tiež detabuizácia tém súvisiacich s týmto ochorením, ako je strach z onkologického ochorenia či rakovina v rodine.

Biela - ľudský život je hodný ochrany už pred narodením. Tradične biela farba znázorňuje nevinnosť a zraniteľnosť.

Modrá - symbolizuje pomoc v núdzi. Ide o podporenie sociálne slabších a snahu prispieť k zmene aktuálnej situácie.

Sivá - symbolizuje duševnú nepohodu, ktorá na Slovensku trápí čoraz viac ľudí. Ľudia podceňujú psychické choroby a odkladajú ich. Niekedy sa cítime zle a je to v poriadku, pretože je to prirodzené. Ak si však nedokážeme pomôcť, nemôžeme sa negatívnych pocitov zbaviť a trvá to dlhšie, je to už problém. Ak vás niečo ťaží nenechávajte si to pre seba!

Zelená - podporuje zdravie - stav úplnej telesnej, duševnej a sociálnej pohody. Nezabúdajte na: zdravé stravovanie, dodržiavanie pitného režimu, dostatok pohybu, pravidelný spánok, vitamíny.

Členovia ŠP

Farebný týždeň

